

สถาบันอาศรมศิลป์ ไร้ขีดจำกัดโดยการจัดบริษัท ในลักษณะ “ธุรกิจเพื่อสังคม” (social enterprise) ชื่อ บริษัท [ร่วมทุนรักดี](#) จำกัด เพื่อการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและสิ่งแวดล้อม โดยผู้เข้าร่วมทุน ร่วมด้วยอุดมการณ์ เพื่อบ้านเมือง ไม่หวังผลกำไร การเข้าร่วมทำให้มีความเป็นเจ้าของกิจการเพื่อสังคมนี้

บริษัทร่วมทุนรักดี ได้ร่วมกับชาวจันทบุรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชาว [ชุมชนริมน้ำจันทบุรี](#) ตั้งบริษัท [จันทบุรีรักดี](#) เพื่อดำเนินการอนุรักษ์และฟื้นฟูย่านประวัติศาสตร์ชุมชนริมน้ำจันทบุรี โดยหัวเรี่ยวหัวแรงคือ อ. ธิปี ศรีสกุลไชยรักษ์ ท่านที่สนใจร่วมลงทุน ติดต่อได้ [ที่นี่](#) ผมได้แจ้งความจำนองหุ้นไว้แล้ว ๒๐ หุ้น หุ้นละ ๑,๐๐๐ บาท ทางบริษัทเขาให้โอกาสคนจันทบุรีได้เป็นเจ้าของหุ้นก่อน หากเหลือจึงจะมาถึงคนนอกอย่างผม โดยตอนนี้มีคนจันทบุรีซื้อหุ้นแล้ว ๑.๖ ล้านบาท หุ้นที่ต้องการคือ ๘.๘ ล้านบาท

ผมประทับใจวิธีทำงานไร้ขีดจำกัดแบบบูรณาการของสถาบันอาศรมศิลป์อย่างยิ่ง โดยขอตีความเป็นข้อๆ ดังนี้

๑. โดยให้ นศ. ปริญญาโท ทำวิทยานิพนธ์เพื่อวิทยานิพนธ์ปริญญาโท ที่เป็นโจทย์จริงในสังคม ดังกรณีของชุมชนริมน้ำจันทบุรี มี นศ. ป.โท ๒ คนทำวิทยานิพนธ์ต่อเนื่องกัน เป็นเวลา ๕ ปี ตาม [ขบวนการ](#) ในกระบวนการวิจัย มีการทำกระบวนการชุมชน ทำให้เกิดความตื่นตัวของชุมชน อย่างน่าชื่นชมมาก ที่จริงมี นศ. คนที่ ๓ จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง community tourism แต่ลาออกไปเสียก่อน

๒. การทำงาน ทำอย่างต่อเนื่อง มีทำที่ทำงานระยะยาว ไม่ใช่ทำจบโครงการก็เลิก ดังกรณีชุมชนริมน้ำจันทบุรีนี้ ทำมาแล้ว ๕ ปีแล้ว และการตั้งบริษัทจันทบุรีรักดี จะยังเป็นกลไกของความสัมพันธ์ระยะยาว

๓. ใช้วิธีตั้งบริษัท ทำธุรกิจเพื่อสังคม ประยุกต์วิชาการเพื่อทำประโยชน์แก่สังคม ผมคิดว่า นี่คือตัวอย่างของการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยที่เรามักมองข้ามไป วิธีตั้งบริษัทตามแนวนี้ เท่ากับใช้บริษัทเป็นตัวเชื่อมระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับสังคม เป็นวิธีทำงานไร้ขีดจำกัด ที่แยบยลมาก

กลับมาที่ธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ รายละเอียดของ business model อยู่ [ที่นี่](#) นะครับ หลักๆ คือ จะทำ

- o บ้านพักพิชิตภัณฑ์ (Museum Inn)
- o แหล่งเรียนรู้ชุมชน
- o อื่นๆ ที่เป็นเรื่องประวัติศาสตร์ ศิลปะ การท่องเที่ยว การเรียนรู้ เป็นเครือข่ายในภาคตะวันออก

วิจารณ์ พานิช

๑๑ ม.ค. ๕๗

